

YUSİF NƏĞMƏKAR

SEVGİM - MƏLƏKLƏR YUXUSU

Sərgi yığışında alışib, qazla,
Necə hissi boğub, sağlı bölürük?!
No fərzi, gərdiça ya gül, ya ağla-
Bir ölüb sevirik, sevib ölüruk...

Bakı - Şəms - 2013

Az2
2013

Yusif Nəgməkar
“Sevgim - mələklər yuxusu”
(Azərbaycan dilində, şeirlər)

Y 44

Bakı, “Şəms” nəşriyyatı - 2013, 112 səh.

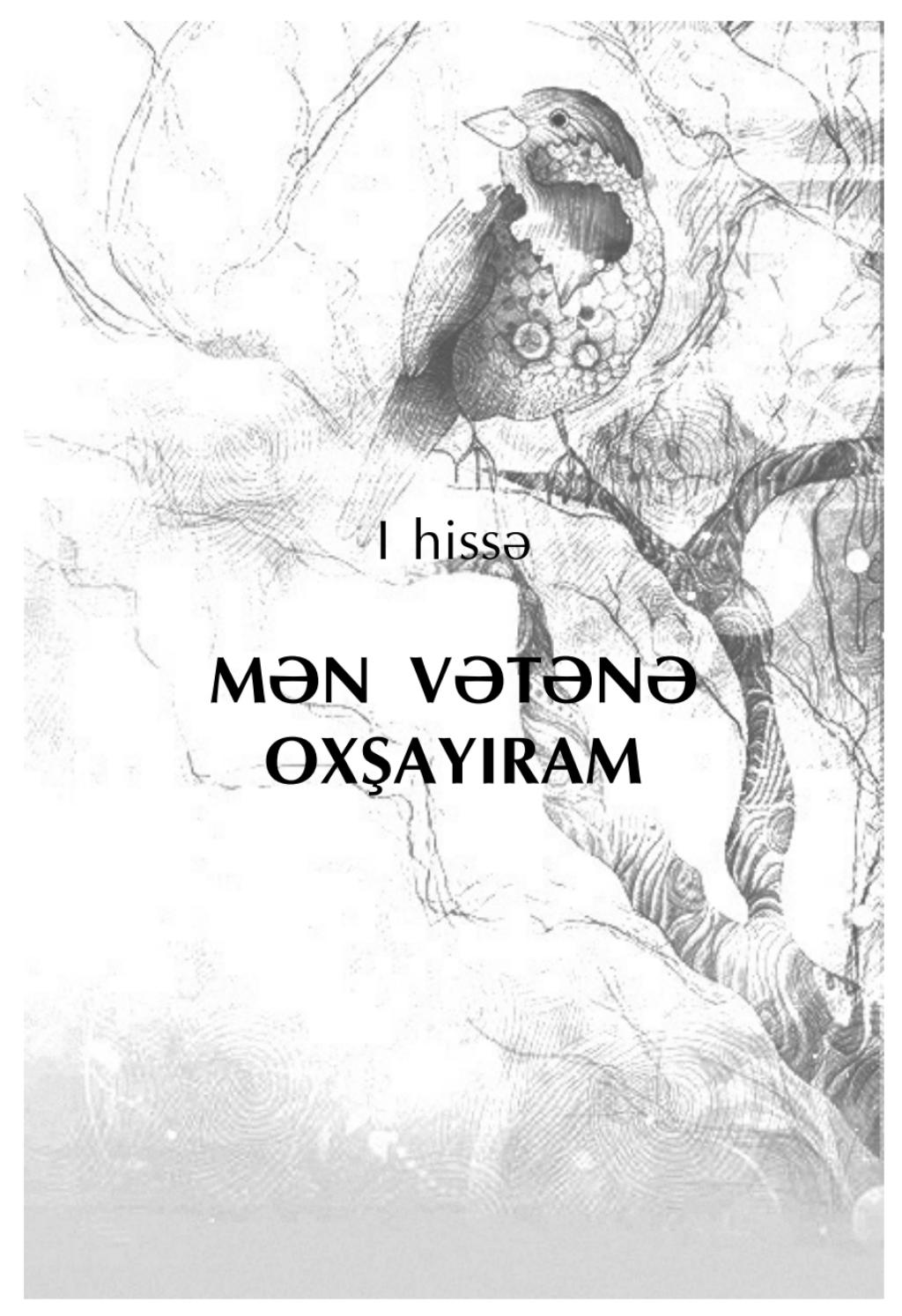
Redaktoru: *Vaqif BƏHMƏNLİ*

Tərtibçi: *Öncəl MƏDƏTSOYLU*

BBKC 44

*İnsana verilən ömür kimi insanın sevgisi də
mələklər yuxusuna bənzər. Əsl sevgi bitməsə də,
yuxu kimi ötüb keçər; Anisi də, əbədisi də.*

*Tanınmış şair Yusif Nəgməkar həyatın bu
fəlsəfəsinə tapınaraq yeni kitabını "Sevgim -
Mələklər yuxusu" adlandırmışdır. Əvvəlk poeziya
toplularında olduğu kimi, şair saf məhəbbəti
tərənnüm edən bu kitabında da öz orijinal
üslubunu qoruyub saxlamışdır.*

I hissə

MƏN VƏTƏNƏ
OXŞAYIRAM

ÇATA - ÇATMAYA

Bu qönçənin sabahında çicəkdir,
O çicəyə əlim çata-çatmaya.
Ötən güman, yetən zaman gerçəkdir;
Günüm, ayım, ilim çata-çatmaya.

İçimdə ün-ya şərqimdir, ya türküm,
Nəfəsimdə ya atəşdir, ya bürküm.
Yanmağımdan nə qorxum var, nə hürküm,
Sönməyimə külüm çata-çatmaya.

Bu ilhamın, bu təbin nə vecinə?!
Əlim çatmir yazı -əkin-biçinə.
Güvənlilikəm düşüncəmin gücünə,
Yozumuna dilim çata-çatmaya.

Hər havaya dəyişmədim donumu,
Axarımı, ahəngimi, tonumu.
Yetişdiyim, bir diləyin sonumu?
Bu da mənzil -yolum çata-çatmaya.

Sevgim-Mələklər yuxusu

Toxunanda qürurumun eyninə,
Göz yummuşam kor fələyin oynuna...
Küsdürdüğüm nazlı yarın boynuna
Dolamağa qolum çata-çatmaya.

Buyruq haqdan, yazılan nə -buyurum.
Gözlərimin həsrətini doyurum...
Yorulmaram ha qaçım, ha yüyürüm,
Kan, məkana, bilim, çata-çatmaya.

Gah sevincəm, gah kədərəm, naləyəm,
Özümdəndir özümə öz gileyim...
Yaşamaqdır, yaşıtmaqdır taleyim;
Qismətimə ölüm çata-çatmaya...

BU EVƏ OĞUL GƏRƏK

Otaqlar bürünüb ipəyə, ala,
Divarlar alışib qız gülüşünə.
Bacılar min təbə düşür az qala;
Qardaş yox "qarışa şəxsi işinə".

Qadın paltarıdır asılqan tamam.
Kişi geyimləri bircə dəst olub.
Görəsən, uyğunluq yaradan zaman
Xalıqın yaddaşı harda məst olub?!

Oğul arzusundan doymadığından
Ananın gözünə yuxu da da gəlmir.
Bir kişi həniri duymadığından
Ata söhbətini uzada bilmir.

Dibçəkdə çicəyin, torpaqda şivin
Hər fəsil nəfəsi yazxasiyyətdir,
Qızları qoynuna alan bu evin
Həyət -bacası da qızxasiyyətdir.

Sevgim-Mələklər yuxusu

Subay oğlanların söz xəzəlləri
Yağar pəncərəyə, yağar qış-bahar.
Fəqət niyyətində şux gözəllərin
Bu evin nə adı, nə ünvanı var.

Ən şirin xəyallar qanad açsa da,
Həqiqət yetişir köməyə bəzən.
Qızlar çiçək kimi ətir saçsa da,
Sərtlik gərək olur küməyə bəzən.

Ana gözlərinə dolan möhnəti
Vaxt olar bir istək silib-itirər;
Tanrı gətirməyən bir səadəti
Bu evə elçilər müjdə gətirər...

Ev də əzizləyər pilləkənini
Kişi ayağına asmaqdan ötrü.
Ata qız köçürər,
kürəkənini
Oğul tək bağırna basmaqdan ötrü.

OYUNCAQ MAĞAZASI

Bu yerə neçə ata,
Neçə ana, oğul, kız
Axışdı ulduz-ulduz.
Biri dəcəl oğluna
"maşın" almağa gəldi.
Biri şıltaq, küsəyən.
Nazlı kız nəvəsini
Razi salmağa gəldi.
Ancaq bir ərlə arvad
Gözlərində intizar,
Ürəklərində fəryad
Sevinc mağazasının
Qarşısında durdular.
Dedilər: orda nə var?!
Baxdılар oğrun-oğrun.
Susdular ixtiyarsız.
Elə bil susdu hər yan.
Yox, yox qəmlı baxışlar
Suala döndü bu an:
- Mağazaya girəkmi?!

Sevgim-Mələklər yuxusu

Bizə kukla gərəkmi?!
Bizə "maşın" gərəkmi?!
Onlar çox düşündülər.
Yandılar için-için.
Axı nə alaydılar
Körpəsiz bir ev üçün?!

ATAMA

Önündə tükənir sözüm, nə danım?!
Ata, sən qəlbimin nur pənahısan.
Mən nə yaratsam da, ey yaradanım,
Hər yeni sözümüzün "Bismillah"ısan!..

ATAM ADDIM ATIR...

Nə vaxtdan yatağa düşmüsən, ata,
Qoy sinəm ən rahat yatağın olsun!
Bizi az-az görüb üşümüsən, ata,
Gəldim, qəlbim isti otağın olsun!

Doğma hənirinçün darıxmışam çox,
Fələyin açılmaız sırrinə gəlim...
Gərək hüzuruna maşınımla yox.
Diz üstə sürünə-sürünenə gəlim...

Hisslər dumanında azana qədər
Sınar qələmim də sözümdən mənim...
Eh, səndən bir kəlmə yazana qədər
Min fikir damcılar gözümdən mənim!...

...Bayramda od-ocaq çatıb külfətə,
Ürəkdən sevinib çəkdin şaqqanaq...
Novruza az qalıb, çıxaq həyətə,
Tonqalın üstündən qoşa hoppanaq.

Yusif Nəğməkar

Köməkli yerişin lap qarış-qarış...
Yorğun baxışların baharı duyur.
Bizimlə mərc gəlib, yenə gəl, yarış;
Atlan sən yenə də yüz iynə boyu...

Bir təsəlli boyda addım at, görək,
Qalx-qalx iradənlə, inad ləlinlə.
Körpəykən əlindən yapışdığını tək
Qolumdan tutmusan quru əlinlə.

Susqunam kövrəlib dolduğum üçün,
Kökü kökdən düşən aşiq kimiyəm.
Qarşında, atalı olduğum üçün
Bu yaşda ərköyün uşaq kimiyəm...

Niyə addımını atib titrədin?!
Əsən dizlərinin taqəti hanı?!
-Oğlum, biləyimdən bərk yapış! - dedin,
Başına dar etdin bu gen dünyani!..

İçimdə bir duyu dolanır oğrun,
Üz tutur ruhumun qonduğu yerə.
Ata, mən qaçırkən hey sənə doğru.
Sən addım atırsan xatirələrə...

Sevgim-Mələklər yuxusu

Vaxtında yerişi, sürəti yaman!
Cavanlıq çağlarının şux, pərvaz imiş!..
Bir göz qırıpımında ötüşdü zaman.
Yaşın yüzə gedir, yüz nə az imiş!..

Qarşında övladlar qəmini udur,
Neyləyək, taqətin, tək heyin olsun!
Güçünü toplayıb bir ayağa dur,
Oxuduğun "Quran" köməyin olsun!

Yanına gələnlər - ülfət əlacı.
Sənə sevgisidir - hər kim axtarır.
Əlinlə əkdiyin o tut ağacı
Sənə bar verməyə, bir him axtarır...

Beləcə...şəhərə qayıdım gərək?
Yəqin söz-söhbətlə çox yordum səni.
Sən məni Allaha tapşırdığın tək
Qardaşa, bacıya tapşırdım səni.

Arxamca baxmağın kövrək, tiyəcik...
Olacağın ilki, son sırrimisən?!
Mənim gözlərimdə vaxt ləngiyəcək,
Zaman dayanacaq sən yeriməsən...

ATA ÇAĞIRIŞI...

Yeddi qardaş-bacı kəndə üz tutub
Atasız yiğışdıq ata yurduna.
Alışan ürəyim qəfil buz tutub,
Getmisən, gəlibdir xəta yurduna...

Sənin bu gedişin, bu köçün ağır.
Yayın son ayında üşüyürəm mən.
Bizi ocağına gətirən cığır
Sıxır yerişimi, tövşüyürəm mən.

Dünyaya adını yaymadım, ata,
Bu gerçək arzuma nağıl dedinmi?!
Ata-söyləməkdən doymadım, ata,
Sən mənə doyunca oğul dedinmi?!

Necə tamarziyam bu tamdan ötrü!
Kölgənə yürüyən işığam indi.
Özüm ata ikən atamdan ötrü
Hönkürüb -ağlayan uşağam indi.

Yerin kədərinə salam verirəm,
Göydə buludlar da xəyalalı dalıb.
Böyüklü-kiçikli kimi görürəm
Hamısı gözümdə böyüksüz qalıb...

Sevgim-Mələklər yuxusu

Böyüyü itirmək - böyük bəlamız,
Atasız bir ahəng, avaz deyilik.
Sən elə arxamız, elə qalamız,
Sənə heç birimiz əvəz deyilik...

Ata, göz yaşlarım soyuduğundan
Bu soyuq yaqmurdan solubdu torpaq.
Torpaqda anamlı uyuduğundan
Anamız, atamız olubdu torpaq.

Məzarın başında durub sıraya
Yoxluğun öündə biz kəc qalırıq.
Birdən umu-küsü düşür araya,
Barış çağırışına möhtac qalırıq...

Sənli xatirəmin əsəri ölməz,
Baş-başa qalsaq da yenə qəmlə biz
Nə illah etsək də çəkiyə gəlməz,
Bir kəlmə sözünlə cəmi-cümləmiz...

Könül qapısında dərd yiğin-yığın,
Taleyin hökmüylə barışa gəldik.
Ata, çağırışına getdin torpağın,
Bızsə həsrətinlə görüşə gəldik...

ANAMDAN YADIGAR OXLOV

("Anasız ağılar" silsiləsindən)

Evin bir küncündə tanıdım onu;
Yanıq yeri vardı ucunda bir az.
Donmuşdu elə bil üstünün unu,
Odur, həminkidir, başqa cür olmaz.

Oxlovu görünçə yandım, "ox!" dedim,
Odlandım, qaraldım girdə sac kimi.
Ana həsrətimə əlac yox - dedim,
Oxlovu köksümə sıxdım ac kimi.

Bu, həmin oxlovdur - boy atmadığım
illər şax qəddini heç əyməmişdi.
İsti yuxa üçün uzatmadığım
Əlimin üstünə az dəyməmişdi.

Bu, həmin oxlovdur - silkələnərdi
Həddini aşana, coşub-daşana.
Ocağı eşəndə közə dönərdi;
O yanıq yeri də ondan nişanə.

Sevgim-Maləklər yuxusu

Evə də gərəkdi,qonşulara da,
"Dincliyi" yox idi bir məqam, bir hov.
Çörək sovqatlıydı xeyrə, şərə də,
İndi bir bucağa söykənib oxlov.

Tale "bəxşis"ini məndən almadı;
Ana nisgilini qəlbim daşıyır.
Bağrıma basdığını anam qalmadı,
Bucaga söykənmiş oxlov yaşayır.

Xoşbəxtdir analı oğullar hələ.
Yəqin çox acını duya bilməzlər.
Yüz qadın yüz oxlov götürüb gələ,
Bir ana dərdimi yaya bilməzlər.

Oğul, qız görməsin heç ana dağı,
O dağın möhnəti dağlardan ağır.
Hər oxlov altında yanın ocağıın
Tüstüsü qıvrılıb təpəmdən çıxır.

Oxlov xəyalımı çəkir min yerə.
O, çarpan qəlbimdən qanlar axıdır.
Kövrək təsəllidir, şirin xatirə,
Həm də oxlov adlı hicran oxudur...

GİZLƏDİN ANAMIN PALTLARLARINI (*"Anasız ağilar" silsiləsindən*)

Yol çəkən gözlərim məni saraldıb,
Hani ocağıımın şöləsi, hani?!
Bu dərd köynəyimi yaman daraldıb,
Gizlədin anamın paltarlarını.

Onsuz gülüşüm də qəmdi, nisgildi,
Ağrıya köklərəm könlüm tarını.
Anam torpaq geymiş həsrətli dildi,
Gizlədin anamın paltarlarını.

Siz ümid aparin sabaha öncə,
Anasız yollarda analı gedin.
Ancaq toy günümdə mağar boyunca
Süzməz paltarları daha gizlədin.

Gizlədin görməyim bircə gülünü,
Açılmır könlümün gülü haçandır.
Gizlədin donunun o cil-çilini,
O ipək mirəsdi, o çit də andır.

Sevgim-Mələklər yuxusu

Tutun o dəsmalın siz yasını da,
Evində hər şeyə hopurmuş insan.
Əbədi tənhalıq "libasını" da
Ana itirəndə tapırmiş insan.

Ana ölümünü anmağım ağır,
Analar anılmaz olurmu görən?!
İtmiş xəyalıyla yanmağım ağır,
Doğulmaz analar ölürmü görən?!

Qərar tutmadığım anlarında mən
Kədərlə döyüşsəm, ruhum basılar.
Anamın xinalı saçını örtən
Şalın saçağından səbrim asılar.

Gizlədin, nə varsa, siz olan-qalan,
Baxmayım onlara mən yana-yana.
Həsrət üzüdəndə bürüncək olan
Yaşıl adyalını qoyun bir yana.

Anam ocaq çatıb ətəkləyərdi,
Çöküb ətəyinə yuxanın buğu.
"Alt evdən önlüyü tapın" - deyərdi...
Yox, indi gizlədin, məni qəm boğur.

Ağ ləçək, boz yaylıq...nələr anıram...
Andıqca acılı xəyalım daşar.
Anasız qalmışam, elə sanıram
Höñkürsəm, cahan da anasızlaşar!..

...Gizlədin onları siz, bacılarım,
Bircə mən alanı qoyun ortaya.
Bütün boxçaları açın, axtarın
Bir də mən olanı qoyun ortaya.

Uşaqlıq çağımı qaytarın məni,
Analı günlərin tamını duyum.
On iki taxtalı tuman üstünə
Gətirin, bir anlıq başımı qoyum.

O yun koftanı da tutun üzümə,
Boynuma dolanan qolundan öpüm.
O qara çərşabı verin özümə,
Anamı ağlayan gözümə təpim.

Sonra da gizlədin, qalmasın üzdə,
Üstünə bir sükut boyası yayın.
Gözümdən hər şeyi gizlətsəniz də,
Ana kədərimə siz toxunmayın.

YOXA BORCUM VAR

Varın "yox" sözü varmış,
Yoxun "hə" üzü varmış...
Gecəsi yox olanın
Gecə-gündüzü varmış...

Yoxu da yox görmədim,
Yoxa baxa-baxa mən.
Yoxdan qorxu görmədim,
Hey vuruldum yoxa mən.

Var olan köhlənimi
Çapdım yoxun içində.
Varda nə aradımsa,
Tapdım yoxun içində.

Əslində varıq yox tək,
Yoxdan qanad açırıq...
Səhərdən axşamadək,
Yox dalınca qaçıraq.

Qaçan yorulmuş...hanı?
Hayqıran kiriyəcək.
Bu var olan dünyani
Bir gün yox bürüyəcək...

Yox üzü mənə hər an
Bir var yolu öyrətdi.
Olan oldu, olmayan
Mənə "ol!"u öyrətdi.

Varın övladı kimdi?!
Bir yox çağlar qanımda!
Yoxkən var edənimdi,
Məni Yaradanım da.

Yox-varın başında tac,
Var, yox olan qəmimdir.
Yoxun vari-ehtiyac,
O da müəllimimdir.

Varımı yoxdan alıb,
Yox ələ yaxa verdim.
Azımı çoxdan alıb,
Nəyim var yoxa verdim.

Vardan yan öten yolum,
Yox yolu qəsdən keçir.
Bir vara yetən yolum,
Min yoxun üstən keçir.

Sevgim-Mələklər yuxusu

Yox oluma yardımса,
Bu adıyla Haqdı o.
Yox yox ikən vardısa,
Var olanda yoxdu o.

Həyat varsa, var ölüm-
Ha çırpın çarasında...
Arzumu necə bölüm,
Varla yox arasında?!

Varlıqdan bəllidir yox.
Ona düz ilqarım var.
Yaxşı ki, var-yoxum yox,
Amma yox tək varım var.

"Yox"muş yoxluğa qənim -
Bunu car elədi yox.
Borcum var yoxa mənim;
Məni var elədi yox.

GÖY GÖL LÖVHƏLƏRİ

Sıra dağlar rəssamlığa başlayıb,
Qoca palid - heykeltaraş tişəsi...
Dolu yağış, bulaqları "daşlayıb",
Çılıklənib çaylaqların "şüşəsi".

Qoşa təpə- Koroğlunun paçası,
Sal sıldırıım - Qırat olub uçası.
Maralların buynuzunun haçası -
Qayaların qaxaqlanan meşəsi.

Allanıbdır lalələrin çoxusu,
Ballanıbdır cevizlərin yuxusu -
Baldırğanlı yamacların qoxusu -
Bizim ana təbiətin nəşəsi.

Buludlardan ayrıلندا o kövrək
damla gəlib çıxa bilsə gölədək,
qabaracaq gözəllərin döşü tək,
ləpələrin ovucuna düşəsi.

Axşamçağı şimşəklərin çaxışı -
Şairlərin Göy göl haqda çıxışı.
Boz dumanın aşırımda axışı -
Əliklərin aram-aram kövşəsi.

Sevgim-Mələklər yuxusu

Orman yatmış nəfəsinin içində,
Qönçə- arı busəsinin içində.
Muğama bax- su səsinin içində-
"Cahargah"ın "bəstənigar" guşəsi.

Göylük axar buludların gözünə,
Ağacların kölgəsinin izinə.
Şahə qalxan qartalların üzünə
ayna tutmaq - göy suların peşəsi.

Qoca Kəpəz dizin-dizin sürünb,
Azğın sellər dərələrə kürünüb.
Əsrlərin saflığına bürünüb,
Gözəlliyyin gölə dönən rişəsi...

MƏN VƏTƏNƏ OXŞAYIRAM

Gözlərimdən həsrət baxır,
Mən Vətənə oxşayıram.
İçimdən qara qan axır,
Mən Vətənə oxşayıram.

Ruhumdakı dözüm ötmür,
Yalan olub düzüm, ötmür...
Saqqalım yox, sözüm ötmür,
Mən Vətənə oxşayıram.

Ağ günüm qara bağlanıb,
Gümanım hara bağlanıb?!
Vücudum Qarabağlanıb,
Mən Vətənə oxşayıram.

Bənzərim yaz-qışı bir az
Otu bir az, daşı bir az...
Alnimin qırışı - Araz,
Mən vətənə oxşayıram.

Sinəm - daim alovlanan...
Çiynamdə ən ağır zaman!..
Ayağım - çən, başım - duman.
Mən Vətənə oxşayıram.

Sevgim-Mələklər yuxusu

Yada yağılar oxşasın,
Dada ağılar oxşasın.
Məni ağılar oxşasın,
Mən Vətənə oxşayıram!..

Qızıl hikkəm, göy cəngim var,
Yaşıl məslək ahəngim var -
Bayraqımtək üç rəngim var,
Mən Vətənə oxşayıram.

Çalın-çarpaz dağım dağlı.
Uralanan bağım dağlı.
Torpaqsız torpağım dağlı -
Mən Vətənə oxşayıram.

UTANDIM

Qüssəm, kədərim, yiğinim...

Sevinc ləlimdən utandım.

Gəldim obama siğinim,

Qaçqın elimdən utandım.

İçimdə ümid boy atıb...

Yaşamaq -köhnə bayatı!..

Asan bilmışdım həyatı,

Çəkdim, zülmdən utandım.

Quş oldum - uça bilməyən,

Daş oldum - qaça bilməyən.

Şuşasız aşa bilməyən

"Xarı..." gülümdən utandım.

Çağlar nitqim - azaltdığım,

Bişən sözdür duz atdığını.

Təmənnaya uzatdığını

Titrək əlimdən utandım.

Toplandıqca qram-qram,

İstədim bir qala quram...

Çox öyündüm Nəğməkaram,

Sınıq qələmdən utandım...

MƏNİ O GÜNLƏRƏ QAYTAR, ALLAHİM!

O günlər məndədir, mənsə bu gündə!..
Məni o günlərə qaytar, Allahım!
Zaman da, məkan da sənin hökmündə,
Məni o günlərə qaytar, Allahım!

Olmuşlar köküdür olacaqların,
O gündən ayrılməq-alacaqların.
Başqadır o vaxtkı od-ocaqların;
Məni o günlərə qaytar, Allahım!

Ötən ötür, ötmür xatirələri,
Hər andın, hər eşqin görünür yeri,
Yandırır yaşılmış anın hər biri,
Məni o günlərə qaytar, Allahım!

O çağlar bənzəyir meyə, mənimdir,
Hər əgəri, hər əskiyi mənimdir,
Bu zamanın o kəsiyi mənimdir,
Məni o günlərə qaytar, Allahım!

Sevdasız nəyim var, şənim ki deyil,
Ötənlər yetənə qənim ki deyil...
Bu gün, sabahındır, mənim ki deyil,
Məni o günlərə qaytar, Allahım.

QORXU NƏDİR?!.

Xəzan düşsün, baharına, qışıma,
Ağu tökün, zəhər qatın aşıma.
Böhtan yağsın, şər də qonsun başıma.
Qorxu nədir, qorxum ola qorxudan?!

Demirəm ki, məni qəmdən qoruyun,
Kədər dolu bu aləmdən qoruyun,
Qorusanız məni məndən qoruyun,
Qorxu nədir, qorxum qaraqorxudan?!.

Mənəm məndə bir kainat, bir aləm,
Mənəm təkcə məndə mənə əyilən....
Üzüm ağdır, ağciyər ki deyiləm,
Qorxu nədir, qorxum qaraqorxudan?!

Məndəki mən məni məndən çox sevən,
Məndəki mən çox aydınlaşdır, çox rəvan,
Mənəm məni yıxan qara pəhləvan,
Qorxu nədir, qorxum qaraqorxudan.

Mən fırlatdım mən bildiyim bu çarxı,
Məndən mənə bu nə cavab, nə sorğu?!
Şeirim özü ya sevgidir, ya qorxu,
Qorxu nədir, qorxum qaraqorxudan?!

QALDIM KAĞIZ ÜSTƏ

Bu həyat qaydasız bir oyun olub...
Oynayıb, ürəyi xallı getdilər.
Çoxu ürəyimlə qol-boyun olub,
Gah "cəngi", gah da ki "yallı" getdilər.

Ürək oynamadı, çox oynadılar,
Çoxun biri gerçək, beşi oyundur.
Ürəkli ürəyin öz gerçəyi var,
Ürəksiz ürəyin işi oyundur...

Saxta süfrələrin təamı tamsız,
Qurama ocaqda közlər oynadı.
"Him-cim"lər baş alıb getdi aramsız,
Gözlərə vurulan gözlər oynadı...

Yarpaqlar titrəşdi qara yellərdən,
Səməndər sevinci yuvada qaldı.
Qaçdim tanışlığa qalxan əllərdən,
Quruca, "salam"lar havada qaldı.

Oynayan xeyir də hey şərə düşdü....
Susdum oyun adlı aləm içində,
Kim göylərə qalxdı, kim yerə düşdü,
Mənsə kağız üstdə, qələm içində...

SÖZÜN KÖLGƏSİNDƏ...

Bu yatan şəhərə baxıb oyandım,
Oyanıb, yuxulu şəhəri gördüm.
Zülmətlər qoynunda işığı andım,
Qaranlıq içində səhəri gördüm.

Gözüm qarasını, üzüm ağını
Sezdim qürurumun öyüntüsündə.
Döyülən qapımın aydınlığını
Tapdım ürəyimin döyüntüsündə...

Əlimi işığın ciyininə qoydum,
Zülmətin ciyinini əyə biləydim...
Sözün kölgəsində gözümü döydüm,
Sözümün döşünə döyə biləydim.

XƏBƏRİ YOX

Yox, varlıq gümanındadır,
Varın yoxdan xəbəri yox.
Var da haqq imanındadır,
Haqqın haqdan xəbəri yox.

Cəfa mənim, səfa sənin,
Axırı yox bu sövdənin...
Görən neyçin şah gövdənin.
Sınmış şaxdan xəbəri yox?!

Yorğunun yuxusu dərin,
Dincliyi - əzab izləri...
Min il yol çəkən gözlərin
Bir yuxudan xəbəri yox...

Heyrətdən qaşım çatılıb:
Halal harama qatılıb!..
Çəkilib necə atılıb -
Yayın oxdan xəbəri yox?!

Yusif Nəğməkar

Xətrə xal düşdü xətərdən,
Guya xətər yox betərdən...
Heç kəsin ötür-ötürdən.
Soxa-soxdan xəbəri yox.

Qəmi satan dəm uduzur,
Tək qazanan cəm uduzur...
Uduzur, aləm uduzur-
Bu çax-çuxdan xəbəri yox...

Dünya da bir hal tutdumu?
Yağmur yaza umuddumu?!.
Dünənini unutdumu?-
taxtın baxtdan xəbəri yox...

Ac toxə az uca deməz,
Yanlış ötüb, bica deməz.
Tox da dərdin aca deməz,
Acın toxdan xəbəri yox!...

ARA QALMASIN...

Xan çinar ərşə çatmasın.
Dumanla sis arasında.
Kol-kos qol-budaq atmasın,
Süsən, nərgiz arasında.

Comərd qorusun ərliyi,
Məsləkibirlər birliyi.
Sevənlər bəxtəvərliyi,
Bölüşün öz arasında.

Qəlb qəlpəcə qəm görməsin,
Yalan bina him görməsin.
Gözlərini yum, görməsin
Xəbis, dargöz, arasında...

Nəğməkar, şeirin solmasın,
Könlün qubarla dolmasın.
Elə yaz, ara qalmasın...
Ürəklə söz arasında.

"ÖGEY" VƏTƏN

Qarşı qalxan qara dağa
Göylər duman, çən verəcək.
Sünbüllərdən çörək yağı...
Çörək də Vətən verəcək...

Halal ruzi müqəddəsdir,
Can kamına çatmağı var.
Amma kor duyğu əbəsdir,
Çörəyin göz tutmağı var!..

Kim döş verdi, kürək verdi,
Sevgiyələ ömür sürəcək.
Vətən bizə ürək verdi,
Vətənsizlik nə verəcək?!

Səbrimiz tablayacaqmı,
Görəsən, Murov altında?!
Zəbun olmaq da bir haqmı?!
Oğul, qız girov altında!..

İncik ruhları səsləyək
Şəhərlərdən kəndə qədər.
Hər addıma Vətən deyək
Təbrizdən Dərbəndə qədər!..

Sevgim-Mələklər yuxusu

Ögey-doğma sovxasıdır
Ətri gullərdən qoparan.
Biganəlik qovğasıdır
Yurdu ellərdən qoparan...

Saćımızda həsrət dən-dən,
Bu dünya ciləmi, qəmmi?!
Vətən, sənin gileyindən
Bezar olmuş qəribəmmi?!

Yurdaş gərək yurda yana.
Nalə çəkməyən ney olmur.
Qismətsə də ögey ana,
Ana Vətən ögey olmur!..

ÜRƏK NƏYİMƏ GƏRƏKMİŞ?!

Uçurdum arxa dağımı,
Dirəksizlər arasında.
Bildirmədim acığımı
Çörəksizlər arasında.

Baxışlar ki nur saçmadı,
Gülüşlər qanad açmadı,
Susdum, dodağım qaçmadı
Fərəhsizlər arasında.

Gərək bildim təmiz adı,
Sandım haqq bilən dünyadı...
Gərəyim gərək olmadı
Gərəksizlər arasında.

Nəğməkar, sözün kövrəkmiş...
Kövrəldənin də ürəkmış...
Ürək nəyimə gərəkmiş,
Ürəksizlər arasında?!

AYIQLIĞIN YUXUSU

Ayığa demə ayıl.
Qəfil bayıla bilər.
Ayıq ayılan deyil,
Yatan ayıla bilər.

Gecə ulduza baxın;
Göyün açıq gözündür.
Ayılan ayıqlığın
Yuxusu dan üzüdür.

Ummaram sayıqlıqdan
Məramım hədər olsa.
Qorxum yox ayıqlıqdan
Yuxular qədər olsa.

Ağ etməklə ağımız
Artıb, ağıl artırmaz.
Hər an ayılmağımız
Yuxumuzu yatırmaz...

Yusif Nəğməkar

Göz qırpmاق - başqa bir söz,
Qırpsan, od saçılımmaz.
Öncə yumulmayan göz
Sonradan açılımmaz.

Göz yumub çapdığımız
Köhlən cəhdə xətərdir.
Yuxuda tapdığımız
İtirməkdən betərdir.

Özümə ismarıcım:
- Ya ayıl, ya da ki yat!
Yuxuya ayıqlığın
Bərabərliyi - həyat...

RUHUN SONU

Səslər var - sükut divanı,
Səs də var səsi dindirər.
Pərdələr - səs nərdivani,
Ruhu qaldırıb - endirər.

Qılınc qalxmaz səs enəndə.
O səslər ki qan yatırar.
Səs var - səsinin öündə
Səslər səsini batırar.

Qəm - qüssənin barı ahdır,
Sevincin heç təpəri yox...
Görünən, görünməz ruhdur,
Səsin ondan xəbəri yox.

Ruhdur səsin anası da,
Övlad anasını süslər...
Eşitməyən qınasa da,
Eşidən, ruhunu səslər.

Eniş bitər, zirvə bitər.
Bir cəmdə tap onu, bunu.
Qalxmaq - enməyə bərabər.
Hər ikisi - ruhun sonu.

GECƏ UÇAN QUŞLAR

Gecə uçan quşlar göy qübbəsində
Qonmağa bir təpə, bir düz axtarır.
İşıqlar sayışır titrək səsində,
Gecə uçan quşlar gündüz axtarır.

Toxunur zülmətə kövrək qanadlar,
Şığıyıb, buludun altından keçir.
Yağış da, tufan da başından adlar,
Qanadlar üstündən nurlu dan keçir.

Ülfət nizamları belə, pozulmur,
Bezib qaranlıqdan, səhər axtarır.
Mənzil qismətləri yerdə yazılmır,
Göydə yuvalanan "şəhər" axtarır.

Fəza kölgələri küçədən qaçır.
Qanadlar - ağ yelkən, külək - sərsəri...
Gecə uçan quşlar gecədən qaçır,
Gecəni qaçırır civiltiləri.

Sevgim-Mələklər yuxusu

Duyub ögeyliyi, görüb yadlığı,
Var-dövlət içində acıb gedirlər.
Taptanır yem haqqı, ruh azadlığı,
Günəş batan yerdən uçub gedirlər.

Bəlkə budaqlarda kirikdirilib,
Bir od, bir ocaq, bir çətən axtarır.
İsti yuvasından perikdirilib,
Gecə uçan quşlar Vətən axtarır?!

Quşun quş diləyi şuxmu, görəsən?!
Görməzsən ucada, ensən, ürəyi.
Bir quş ürəyincə yoxmu, görəsən,
Quşa həsəd çəkən insan ürəyi?!

Gecə uçan quşlar nə qəribədir,
Səsləri özündən qabaqda gedir.
Quşların önünə dənlənmək qədər
Ulduzlar göy səma tabaqda gedir.

Əzmi tilsimlənib min-min yelkənin,
Qeyrət, qapısına qoy açar olsun.
Ey səma, sirri ol hər ah çəkənin...
Ey quş, zülmətdən uç, zülm uçurulsun.

TANISIN

Düzəndə kim düz arasa.
Dönüb düzümdən tanısın.
Saralan zəmim urasa,
Biçim, düzüm dən, tanısın.

Ruzulanar əməklə dən.
Səsləyənim köməklə tən.
Mənə yoxuş iməklədən
fələk dizimdən tanısın.

O qaralan hansı daşdır?
Cansız soyuq -canlı qışdır...
Özgə sorağı yanlışdır.
Özü özümdən tanısın.

Yolu gedər-gəlməz olsa,
Ha ağlayıb-gülməz olsa...
İtik səmti bilməz olsa,
Düşən izimdən tanısın.

Nəğməkar, qəsd, əyən olsa...
Sən çağla, sus - deyən olsa,
Tanımaq istəyən olsa,
Məni sözümdən tanısın.

SƏNİN OLMAYACAQ

Bu aləmə dörd gözlə bax.
Bax ki, sənin olmayacaq.
Dənizə, çaya qoşul, ax,
Ax ki, sənin olmayacaq.

Unut, dost səni sindirib,
Sevdiyin kəs də yan durub.
Sən də lap səni yandırıb -
Yax ki, sənin olmayacaq.

Xəyal qovğasından usan,
Qədərində qalmalısan...
Aza sirdaş olmalısan.
Çox ki, sənin olmayacaq.

Alışib yan korun-korun,
Bir ömrü əritsin qorun...
Ötərgi zamandan qorun,
Vaxt ki, sənin olmayacaq.

Yusif Nəğməkar

Əzəldən bu dünya fani.
Əbədi sandığın - ani...
Haqq var-ol, ya olma qane.
Haqq ki, sənin olmayıacaq!..

Nəğməkar, candan keç hər dəm,
Can verərmi sənə ələm?!
Qismətin-bir taxta qələm,
Taxt ki sənin olmayıacaq!..

SÖZÜMÜN CANI

Dilimin altına ürək sərmışəm,
Ocağın közünü eşmişəm, Allah!
Dilimin sözünə dilmi vermişəm,
Sözümün dilinə düşmüşəm, Allah!

Söz atıb sözümə söz qaytarmışam,
Söz altda qalmayıb sözə qalanan.
Baş sözlər yolunda ayaq yormuşam,
Ayağa dolaşmaz sözə dolanan,

Yırtməkli köhləndir söz, çarışma gəl,
Fikrin təbəssümü - söz gülüşüdür.
Sözün quyruğundan çox yapışma gəl.
Sözümün canı da sözgəlişidir...

Söz sözə calanıb uzanar müdam,
Məqsəd zəncirinə dönər boyu da.
Artıq içiləndə üzülər adam,
Nizami "dərd verən" bildi suyu da.

Gedən söz ardına düşüb gedirəm.
Sinəmdə yolu var gələn sözün də.
Bir Allah görürəm başım üstdə mən,
Bir sözdür, bir də mən bu yer üzündə.

RUHUMUN ŞƏKLİ

Hər gün
üzü haqdayam.
Hər an
özümü tanımaqdayam.
Əllərim
əlçatmaza açılı,
Ruhum
ucalar dərgahına uçulu...
Cismimlə ruhum,
Ruhumla cismim -
Bir, üstəgəl bir.
Bu ikidən biri görünər,
Biri görünməz.
Nəyi görmək mümkünəsə,
Müəmmaya bürünməz...
İkimiz də bilirik
Cismimdən iki min il əvvəl,
ya cismimdən iki saniyə sonra
ruhum yaranmış...
ruhsuz bədən viranmış!..
insaf libası,
iman tacı varsa,

Sevgim-Mələklər yuxusu

Yaradana
namaz meracı varsa,
ruh biləcək.
Günah çoxsa,
Günahlara
tövbə qadağası yoxsa,
ruh görünməz şəklini,
cövhərini itirib öləcək.
Necə ki dünyada
sevinclər, qəmlər ölürlər.
Ruh öləndə
Aləmlər ölürlər!..
Qəlbin gözü,
Ağlın gözü-ruh.
Tanrı özü-ruh.
Kəramət sahibinin
bərzəx gözü görər Allahı.
Ruh-mənliyim,
Əminliyim.
Ruhun dərin qatlarında
yeraltı sırrlər kimi
ilahi tohit çeşməsi-
Mərifət xəzinəsi...
Orda gerçəyin əks-sədəsi,
Orda həqiqət səsi.

Ruh mənimin mənliyidir.
Onu idrak eləmək
Tanrıni dərk tənliyidir.
Ruhun sehirli barmaqları
basılanda qəlbimə,
dualar oxuyan pərdəyəm.
Durduğum məkanda yox,
Ruhum olan yerdəyəm.
Ruhumla səmalarda,
Cismimlə yerdəkiyəm.
Bir görünəm də belə,
İkiyəm;
Cismimlə ruhum,
ruhumla cismim -
Budur bütöv varlığım,
Budur misli-ismim.
Budur cəmliyim, tamlığım.
Budur əzim.
Bütün təzimlərdən
məni qoruyan
ru huma təzim!..

AZƏRBAYCAN

Can söyləyib, verməsək can,
“Can”dan Azərbaycan olmaz.
Qovuşmasa nəfəslə qan.
Qandan Azərbaycan olmaz.

Keçmişik alovdan, oddan,
Keçmişik doğmadan, yaddan.
Qədri bilinməyən addan,
Sandan Azərbaycan olmaz.

Var-dövlət yağsa da göydən,
Yer qalxıb baxsa da göydən,
Ağası qul olan bəydən,
Xandan Azərbaycan olmaz.

Çox doğrunu verdik heçə,
Yalana don biçə-biçə.
Aldandıq and içə-içə,
Anddan Azərbaycan olmaz.

Qüdrət yoğrulsun cürətdən,
Vətən baxmasın qurbətdən.
Əsil yox, quru şöhrətdən,
Şandan Azərbaycan olmaz.

Araz xalı-ulduzla Ay,
Qoşa Nura arama tay.
Birləşməsə o tay, bu tay,
Ondan Azərbaycan olmaz.

MƏNƏ NƏĞMƏKAR DEMƏYİN

Dostlarımla şərtimiz var,
Mənə nəğməkar deməyin.
Nəğmədən çox dərdimiz var...
Mənə nəğməkar deməyin.

Andı başa yetirmişəm,
Söz adlı gül bitirmişəm.
Ağır yükdür-götürmişəm-
Mənə nəğməkar deməyin.

Bəla bəhri - qəm daşlarım,
Hələ fikir savaşlarım...
Qurumayıb göz yaşlarım,
Mənə nəğməkar deməyin.

Bilsin haqqı düzənləyən,
Yaralıyam, hüznlüyəm.
Ey qazılər, sizinləyəm,
Mənə nəğməkar deməyin.

Yusif Nəğməkar

Yurdun torpaq yasın gördüm,
Araz bölmüş, azın gördüm.
Ağlar kaman, sazin gördüm -
Mənə nəğməkar deməyin.

Siz aləmə çəkməyin car,
Yazan-məşgül, yozan - bekar...
Ola bilsəniz Nəğməkar,
Mənə nəğməkar deməyin.

II hissə

**UNUTMAĞI
ÖYRƏT MƏNƏ**

HƏLƏ DƏ SEVİRƏM...

Zamanda zamanı yoxmuş sevginin,
Hələ də sevirəm, səni hələ də.
Ruhum varlığından keçirmiş sənin,
Hələ də sevirəm, səni hələ də.

Ayrılıq yoxuşsa, enməyə nə var?!
Ümiddən savayı yeməyə nə var?!
Yalandan, -sevmirəm,-deməyə nə var?!
Hələ də sevirəm, səni hələ də.

Gördüyüm gözəllik gözündən imiş,
Günün, Ayın nuru üzündən imiş.
Nə od-atəşim var,-közündən imiş...
Hələ də sevirəm, səni hələ də.

Zirvə tək zənnimdə hey ucalmışan.
Bulaqsan, dərədə çäqlar qalmışan.
Məni iki bölüb, yarımla olmusan,
Hələ də sevirəm, səni hələ də.

Olumla ölümün arası gödək.
Vüsəl mənzilinin harası gödək?!
Əl uzat, uzağın çarası gödək:
Hələ də sevirəm, səni hələ də.

SƏNDƏN ÖZGƏSİNİ SEVƏ BİLMİRƏM

Qəlbimin yarası düyun-düyündür,
Allah, bu göynərti sönməzmi bir dəm?!
Bilmirəm gücümüzdür, gücsüzlüyümdür...
Səndən özgəsini sevə bilmirəm.

Ağ kağızım oldu açılan səhər,
Ona göz yaşımıla adını yazdım.
Eşqimlə bacara bilsəydim əgər,
Heç səni bu qədər arzulamazdım.

Demirəm ayrılıq belimi qırdı,
Demirəm nahaqdan eşqinə düşdüm.
Yaxşı ki, yamanlar bizi ayırdı,
Yaxşı ki, hicrinlə hər an görüşdüm!..

Dirilik tapırmış ağrıyan, yanın,
Cəfası şəfaymış qəmin, qüssənin.
Yenidən doğula bilsəydim, inan,
Təzədən oduna yanardım sənin!

Yusif Nəğməkar

Mənimçün dünyada başqa çıçək yox...

Qeyri gözəllərin, gözəlliyi kəm...

Mənimçün ayrı haqq, ayrı gerçək yox;

Səndən özgəsini sevə bilmirəm.

Sən od buludumsan, nurunu ələ,

Çıskinin özgədir, sisin özgədir.

Əllərin bənzəmir başqa bir ələ,

Gülüşün özgədir, səsin özgədir...

Həsrətin dumantək uçur zirvədən,

Qəminlə güclüyəm, xoşbəxtəm, nə qəm!

Həyatı onunçün sevirəm ki, mən

Səndən özgəsini sevə bilmirəm.

ÖLÜMSÜZ SEVDİM

Arzuları tən yarıya,
Bölbüb, bölümsüz sevdim.
Yarıda kimdir yarıyan?!
Bilib, zülümsüz sevdim.

Güvəndim qismət payına,
Girdim həsrətin qoynuna.
Taleyin min cür oynuna
Gülüb, gülümsüz sevdim.

Sözlə gündə önə gəldim...
Səslə, gündöyənə gəldim...
Axır səndeyənə gəldim...
Gəlib, gəlimsiz sevdim.

İstərəm ki, susum yenə,
Pakcasına, sircəsinə...
Min sualdan bircəsinə
Dinib, dilimsiz sevdim.

Mən ölümünə vuruldum,
Vurulduğumdan var oldum.
Öləsi Nəğməkar oldum,
Ölüb, ölümsüz sevdim.

GÖZƏLDİR

Gözlərimə oğrun-oğrun baxmağın
Bu dünyanın işığından Gözəldir.
Ürəyimi atəşlərə yaxmağın
Eşqə yanan aşiqindən Gözəldir.

Bir sözümdən qanad açıb uçmağın,
Gül üzündən işiq seli saçmağın,
Görüşümə gecikəndə qaçmağın
Gəlmədiyin neçə gündən gözəldir.

Əllərinin əllərimdə əsməyi,
Baxışının baxışından "küsməyi",
Gülüşünün söhbətimi kəsməyi
Başım üstə yanan gündən Gözəldir.

Göy çəməndən əlvan güllər üzməyin,
İpək kimi saçlarına düzməyin.
Ərliyimə, kürlüyümə dözməyin,
İnciyindən yağan kindən Gözəldir.

GÖZƏLLƏR VƏFASIZ OLUR

Sanmayın köhnəlmış sözdü -
Gözəllər vəfasız olur.
Elin sözü elə düzdü:
Gözəllər vəfasız olur.

Ucalsın qəlbimin səsi:
Məlhəmimdir gül nəfəsi.
Əsil gözəl inciməsin,
Gözəllər vəfasız olur.

Vurulsan, zamanın getdi.
Can söyləsən, canın getdi,
Gözəl sevsən, qanın getdi-
Gözəllər vəfasız olur.

Bənzətsən eşqini yaza,
Özlərini çəkər naza.
Heç aldanma gözəl qıza-
Gözəllər vəfasız olur.

Yüz baxsa da, bir gəl-demə.
İstəyini əzəl demə.
Nə desən də, gözəl demə,
Gözəllər vəfasız olur.

Bir gün mən də könül verdim,
Qulac-qulac saçlar hördüm.
Bir gözəli sevib, gördüm
Gözəllər vəfasız olur.

SƏNİN GÖZƏLLİYİN NƏYİMƏ GƏRƏK?!

Hər an işıldayıb Aylanın gözəl,
Sənin gözəlliyin nəyimə gərək?!
Dəmadəm yüz yerə paylanan gözəl,
Sənin gözəlliyin nəyimə gərək?!

Səndən Günəş olmaz, səndən Ay olmaz,
Nurunu hər yana elə yay, olmaz.
İsmətdən, namusdan, gözəl, pay olmaz,
Sənin gözəlliyin nəyimə gərək?!

Sinma nəfsin qulu, məqam pərisi,
Az deyil o gözün, qaşın hərisi.
Elə gözəlliyin öz müştərisi...
Sənin gözəlliyin nəyimə gərək?!

Bu əda yanlışdır, ya da yalandır,
Axırı əvvəldir, əvvəli sondur.
Madam gözəllik on, doqquzu dondur,
Sənin gözəlliyin nəyimə gərək?!

Yusif Nəğməkar

Eşqin solğun boyası, saxta rəngdisə,
"Sevирəm!" Deməyin cəfəng cəhdisə,
Dilində yalanın min ahəngdisə,
Sənin gözəlliyyin nəyimə gərək?!

Zirvədə günəşim, sisim olmayan,
İçimdə hönkürən səsim olmayan.
Qalınca, ölüncə bəsim olmayan,
Sənin gözəlliyyin nəyimə gərək?!

Qəsdinlə qəlbimdə qala bilmədin,
Könlümün telini çala bilmədin.
Sən gözəl mələyim ola bimədin,
Sənin gözəlliyyin nəyimə gərək?!

Ey ulu gözəllik, sənin balanam,
Sanma gözəlliyi gözdən salanam.
Əsil gözəllərdən ilham alanam!..
Sənin gözəlliyyin nəyimə gərək?!

SƏNİ TANIYA BİLMƏDİM

Hər mətləbə toxunsam da,
Səni tanıya bilmədim.
Min-min kitab oxusam da,
Səni tanıya bilmədim.

Ürəyini açsan belə,
Ürəyinə köçsəm belə.
Tükü-tükdən seçsəm belə
Səni tanıya bilmədim.

Məni öyrətdin özünə,
Tez inandım hər sözünə.
Üzmü taxmisan üzünə?!
Səni tanıya bilmədim.

Yandın vüsal odu kimi,
İtdin xəyal dadı kimi.
Yüz illərin yadı kimi.
Səni tanıya bilmədim.

Yusif Nəğməkar

Sən ki sevdiyim kəs idin,
Bütün ömrümə bəs idin.
Eşitmədiyim səs idin-
Səni tanıya bilmədim.

Nə demisən, dilin deyib,
Qəlbin riya donu geyib,
Heyif, bu zənnimə heyif!-
Səni tanıya bilmədim.

UNUT MƏNİ

Daha yaddır o sevincin, o qəmin,
Unut məni, unut məni, sən Allah.
Yoxdur səndən təmənnası qəlbimin,
Unut məni, unut məni, sən Allah.

Bir də qalma nə xəyalda, nə yadda,
Gecə-gündüz mən atəşdə, sən odda...
İnnən belə həsrətim yox sən adda,
Unut məni, unut məni, sən Allah.

Arzulama sualına dinəm mən,
İnadının ayağına enəm mən.
Səsləmə ki, o günlərə dönəm mən,
Unut məni, unut məni, sən Allah.

Ağlamaqdan selə dönüb göz yaşım,
Sənə sevgim öz günahım, öz naşım...
Bu yollarda ayrılıqdır sirdaşım,
Unut məni, unut məni, sən Allah.

Xəzan vurub, bu eşqimiz solsa da,
Qəm dumanı könlümüzə dolsa da,
Mən qorxduğum unudulmaq olsa da,
Unut məni, unut məni, sən Allah.

İNDİ Kİ, GEDİRSƏN...

İnad köhləninə minmisən daha,
Əlindən üzülür əlim, ay gözəl!
Qoy sənət son sözüm qalsın sabaha;
Sabah açılacaq dilim, ay gözəl!..

İndi ki, gedirsən, qaçma özündən,
Başına gül-çiçək səpim, sonra get.
Mənət qəzəb dolu baxan gözündən,
Dayan, bircə dəfə öpüm, sonra get.

Nitqim tutulduqca ölümşəmişəm,
Kaş can söyləyəydi dilimsə barı.
Axı gülüşünlə gülümşəmişəm,
Qarşısında durmusan, gülümşə, barı!

İndi ki, gedirsən, heç danışma da,
Sevən çağlarında susduğun kimi.
Özgə bir müsibət gəzmə dünyada,
Köksümə bu dağı basdığın kimi...

Sevgim-Mələklər yuxusu

Uca gördüyünü öyə bilmirsən,
Sanma, insanların şahanəsi çox...
Sevib gəldiyini deyə bilmirsən,
Ancaq getməyinin bəhanəsi çox...

Ayrılıq yolunda çən ol, ya duman,
Özünlə illərin dadını apar.
İndi ki, gedirsen, hər saat, hər an
Dilimdə dolaşan adını apar.

Bu tale yolunu Tanrıımız yazmış,
Dönmürsən, geriyə dönür xəyalım;
Səni yad gözlərdən qorumaq azmış,
Get ki, həsrətinə keşikçi qalım...

QIZLAR, ALDATMAYIN OĞLANLARI SİZ

Bir haray titrədir məni, ay aman-
Minib yel atına dəyişir zaman.
Yalanlar içində Haqqa yox güman.
Qızlar, aldatmayın oğlanları siz.

Sevgi mayasıdır anamız Yerin.
Sevəndə yüz ölçüb düşünün dərin,
Könül verəndə də ürəklə verin.
Qızlar, aldatmayın oğlanları siz.

Oğlanlar qızılsız bir heç kimidir,
Oğlanlar qızların boy biçimidir,
Nə var aldatmağa - su içimidir-
Qızlar, aldatmayın oğlanları siz.

Şirin "cadu"nuzdan gen qaçmaq olmur.
Yanılmış zənn ilə nur saçmaq olmur,
Onsuz da sizlərdən baş açmaq olmur,
Qızlar, aldatmayın oğlanları siz.

Sevgim-Mələklər yuxusu

Güldən zərifsiniz ancaq gül işlə,
Gəlin könlümüzə haqlı gəlişlə.
Bəzən göz yaşıyla, bəzən gülüşlə
Qızlar, aldatmayın oğlanları siz.

Saxta sevgilərin bacı yalandır,
Qırılan vüsala qayçı yalandır,
Siz deyən yalanlar acı yalandır,
Qızlar, aldatmayın oğlanları siz.

Anın, onlar sizi anacaq onda,
Yanın, sizdən betər yanacaq onda.
Fəqət aldandımı, sınacaq onda,
Qızlar, aldatmayın oğlanları siz.

Sevmişəm, dilimdə eşqim bal dadıb.
Ümidim qabaqda, səhvim daldadı-
Nə danım, məni də bir qız aldadıb...
Qızlar, aldatmayın oğlanları siz.

SEVGİ APARACAM QƏBİR EVİNƏ

Arzudan, sevgidən doğuldum...heyhat!..
Sevgi aparacam qəbir evinə.
Yumub gözlərimi dinməzcə, rahat,
Sevgi aparacam qəbir evinə.

Sevgisiz səsimi ünüm bilmədim,
Sevgisiz günləri günüm bilmədim.
Sevgisiz məni də mənim bilmədim,
Sevgi aparacam qəbir evinə.

Sevgi başa gələn bir haqdır bəlkə,
Budaqda birinci yarpaqdır bəlkə.
Gözümə tökülen torpaqdır bəlkə...
Sevgi aparacam qəbir evinə.

Sükutum - göyərən söz bağım orda,
Yağışa çəvrilib hey yağım orda.
Gül-çiçək bitirsin torpağım orda;
Sevgi aparacam qəbir evinə.

Sevgim-Mələklər yuxusu

Sevgisiz görünən görküm yarımcıq,
Dünyada sevgisiz ərkim yarımcıq,
Elə bu dünyani tərkim yarımcıq...
Sevgi aparacam qəbir evinə.

Gedimli dünyani gəlimsiz bilib,
Ruh gülüstanını gülümsüz bilib.
Mən bu sovqatımı ölümsüz bilib-
Sevgi aparacam qəbir evinə.

Sevgi duyğularım - qəlb evində şam...
Mən heç bir mənzilə, səhər, ya axşam
əliboş getməyi bacarmamışam -
Sevgi aparacam qəbir evinə.

SƏN MƏNI BİR DAHA GÖRMƏYƏCƏKSƏN

Məni çox görməkdən bezmə, əzizim,
Sən məni bir daha görməyəcəksən.
Dönüb dərdli-dərdli süzmə, əzizim,
Sən məni bir daha görməyəcəksən.

Bir az şirin elə dilini belə.
İtirmə ayını, ilini belə.
Əlimdən qoparma əlini belə,
Sən məni bir daha görməyəcəksən.

Nə tez bezar oldun ürək sözümdən?
Eşqin də yolları keçir dözümdən.
Bəlkə ayrılası oldum özümdən,
Sən məni bir daha görməyəcəksən.

Yağdır başım üstə qəm daşlarını,
Lap döndər üzünü, çat qaşlarını.
İndidən gəl axıt göz yaşlarını,
Sən məni bir daha görməyəcəksən.

CADU

Neyçün məndən ötrü səni qəm didir?!
Gecə də, gündüz də dua edirsən...
Kövrək baxışların elə cadudur,
Cadugər yanına niyə gedirsən?

Hər yanda arayır səni gözlərim.
Yersiz şübhələrdən barı utan sən.
İlan zəhəridir sənə sözlərim,
Sənsə ovsunçusan, ilantutansan.

Çarəni caduda görən gözəlim,
"Can" sözün canımı ala, Bilmərəm.
Cadusuz qəlbimə girən gözəlim,
Caduya mən sənin ola bilmərəm.

Heyranam eşqinə, amma heyif ki.
Sevənlər səhvini tapıb seçəmmir.
Bir düşün, cadugər özü deyib ki,
Anasız adama cadu keçəmmir...

Yusif Nəğməkar

Ağı kimə yazdı, qararı kimə.
Sərsəm baxıcıının sözünə yanma.
İnanmaq istəsən mənim eşqimə
Falçıya aldanıb fala inanma.

Fal açan ucalmaz, enər, alçalar,
Fal açdırılanın da qazancı ahdir.
Bil ki, fal oynadan bütün falçılar
Parisi dağıdan Məstəli şahdır.

Hər ağızdan gələn avaza qaçma,
Aravuranların sözü cadudur.
Bir dayan, cadugər, sən də fal açma,
Mənimçün o gözəl özü cadudur!..

SEVGİM - MƏLƏKLƏR YUXUSU...

Özüm yanmağın dirisi...
Yanana od dayağıyam.
Bir qədər idrak hərisi,
Bir az könülsayağıyam.

Ömrüm təbimin axarı;
Qalxıram yoxuş yuxarı...
Yolum ürəklərə sarı -
Öz eşqimin ayağıyam.

Yəqin etdim çox "bəlkə"ni;
Tutdum sevdamin ilkini...
Ümidin ipək yelkəni,
Arzuların qayığıyam.

Allah üzümə baxası -
Bu od yandırıb - yaxası...
Sevgim-mələklər yuxusu;
Mən yuxumun oyağıyam.

AY QATAR

Vağzal...əllərimdə bir dəstə çiçək...
Qatar da indicə yola düşəcək.
Ay qatar, səbr elə, fitini çalma.
Qəlbimi çıxarıb köksümdən alma.
Sükut aləminə dalan dünyada
Bu qərib həsrətim hay-haray salar.
Həsrəti araya salan dünyada
Bir az vaxt cədvəli pozulsa, nolar?!
Gözümdən itməyə hələ tələsmə,
Qatar, insaf elə, belə tələsmə.
Sən ki sevgilimi aparacaqsan,
Beynimdə tufanlar qoparacaqsan...
Vaqonun buz kimi pəncərəsində
Odur, qanad çalır göyərçin əllər,
Titrəyir könlümün sazında tellər...
Mənə bu çağımda elə gəlir ki,
Qulağım tutular, dolar gözlərim,
Görüş yerimizdə çılpaq körpətək,
Üşüyər, titrəyər ayaq izlərim.
Nə bilim, ay qatar, nələr olacaq...
Getmək istəyirsən, uğurlar!
Ancaq

Sevgim-Mələklər yuxusu

Unutma, qalsam da gözündən uzaq,
Həvəsim, nəfəsim gedər səninlə.
Dayan, bircə anlıq sən bir dost kimi
Mənim ürəyimdən keçəni dinlə:
Könlümü sonuncu vaqonun bilib,
Çəkib aparırsan, buna dözümmü?!
Biryolluq, həsrətin buz baxışıyla
Ümid əllərimi səndən üzümmü?!
Yox, bacarmaram.
Səni arayacam qızaranda dan.
Səni istəyəcəm Günəşdən, Aydan.
Gedirsin, ay qatar, sözüm var sənə,
Ürəyim atəşlə, ahla doludur.
Qayıtməq istəsən, qollarımda gəl-
Uzalı qollarım dəmir yoludur.
Fit çalıb gedirsin qayğıdan uzaq,
Baş alıb gedirsin taraqhataraq...
Mən sənin qurbanın olum, ay qatar,
Sərnişin qəlbimi özümə qaytar...

QAYTARILAN BİLET

"Yanında qalıram qaldığım üçün" -
Yollandım vağzala bu niyyətlə mən.
Bakıya aldığım biletin bu gün
Geriyə qaytardım qətiyyətlə mən.

Xəzinə önungdə qələbəlikdi,
Həmin qadın idi bilet satan da.
Hicran ürəyimi yüz yerə çəkdi,
Üşəndim, titrədim növbəm çatanda.

Almaq çətin olur, qaytarmaq asan-
Bunu məndən əvvəl babalar demiş.
Mənimçün qaytarmaq çətindir bu an;
Bu "yox" o istəyə bərabər imiş...

Dedim: - qaytarıram biletimi mən,
Gedəsi olmadım hələ ki, xala.
Bilet satan qadın dilləndi şən-şən:
-Nolar, beş-on gün də qal, dincəl, bala.

Sevgim-Mələklər yuxusu

Bir azdan fit çaldı, süründü qatar,
Yerimdə kim getdi, onu bilmədim.
İtib sonsuzluğa büründü qatar,
Tuşlandı qəlbimə yönü, bilmədim.

Arzumu bölmüşəm hər günə, aya,
Gülüm, gülüşünlə dinəcəyəm mən.
Gələndə tək idim, indi Bakıya
Sənin həsrətinlə dönəcəyəm mən.

SƏNİ NECƏ SEVİM?!

Sən elə bilirsən asandı sevmək?
Səni necə sevim, mənim sevənim?!
Ruhumun ilk səsi, ilk andı - sevmək,
Səni necə sevim, mənim sevənim?!

Gəl məni qınama, bu zər seçimdə.
Sən özgə ədada, özgə biçimdə.
Bəlkə bir sən ola mənim içimdə...
Səni necə sevim, mənim sevənim?!

Gərək sevən andan nitqin lal ola,
Daddığın acılar dönüb bal ola.
Könüldən-könüllə gizlin yol ola,
Səni necə sevim, mənim sevənim?!

Dayanıb çağırma məni arxadan,
Adicə, ötəri istəyin bu an
eşqə bənzəridir məni qorxudan -
Səni necə sevim, mənim sevənim?!

Sevgim-Mələklər yuxusu

Bilmirəm harayın yalandır, ya düz?
Məni səsləyirsən hey gecə-gündüz.
Bəzən oddan betər yandırandı buz,
Səni necə sevim, mənim sevənim?!

Hərdən xeyir yönlü addım şər olur...
Hərdən ağ zirvələr güvənlər olur...
Sevməyənləri də sevənlər olur...
Səni necə sevim, mənim sevənim?!

Sevgisiz atəş yox, qışın qarisan,
Bir yol alışdığını odun qorusan.
İzn ver, Nəğməkar qəlbindən sorsun:
- Səni necə sevim, mənim sevənim?!

DƏSMAL AYRILIQMİŞ

Əllərin tərlədi həyəcanından,
Verdim dəsmalımı, ovcuna sıxdın.
Qəfil tufanlarımı qopdu canından?!
Duydun ayrılıqdır - üzümə baxdın.

Tuti dilimiz də susub oldu lal.
Tale nəyi bize tuş gətirəcək?!.
Əlinin tərini qurudan dəsmal
Bilmədin gözünə yaş gətirəcək...

İllərin sınağı doğru olurmuş,
Ayrılıq, dəsmal da ovcunda getdi.
Sevdalar axırda ağrı olurmuş...
Sonralar nə sevda, nə ağrı bitdi...

Yaş, kirpiklərində bitən çiçəksə,
Qırpmalı gözlərini, ləçəklər qopar.
Səni ayrılıqlar gizlədəcəksə,
Gəlib, harda olsan, həsrətim tapar...

İndi get, əlimdən qopan əlini,
Həm də qəzəbini çarp dizlərinə!..
Ayrılıq axıtsa çəşmin selini,
Şeirimi dəsmal et, tut gözlərinə...

QIZLARIN ÜRƏYİ ÇİÇƏKLƏYƏCƏK...

Bu yaz nazlanacaq gözəllərsayaq,
Qızlar qönçələnib vüqarlanacaq.
Sevgi ürəklərə basanda ayaq
Lalələr yanacaq, çöllər yanacaq.

Kövrək könüllərdə körpə həsrətlər
Qovrula-qovrula iməkləyəcək.
Tumurcuq tutanda budaqlar zər-zər
Qızların qəlbi də çiçəkləyəcək.

Səbrlər qar kimi əriyəcəkdir,
Ana təbiətin yaz nəfəsində.
Dodaqlar od tutub səyriyəcəkdir
Yüz bahar qoxulu qız nəfəsində.

İntizar boynunu büküb solacaq,
Vüsəl duyğuları naxışlayanda.
Sınıq buludların gözü dolacaq
Eşqini torpağa bağışlayanda...

Külək də xəfifcə əsəcək daha,
Çılpaq bənövşələr şəbnəm geyəcək.
Oğlanlar, oğlanlar, ayıq olun, ha,
Qızların ürəyi çiçəkləyəcək.

QAYIT, KƏDƏRİMİN ƏLİNDƏN YAPİŞ

Xoşbəxt kədərimlə ruhum talandır,
Sevincim ötəri, qəmim qalandır.
O mənim bələmdir, sənin balandır.
Qayıt, kədərimin əlindən yapış.

Yolumuz ayrıldı-tez gedəri biz,
Çətin arzuların şər-xətəri biz,
Şərik qazanmışlıq bu kədəri biz,
Qayıt, kədərimin əlindən yapış.

Bu körpə kədərin yaxılmağı var,
Üst-üstə qalanıb qaxılmağı var...
Körpənin büdrəyib yixılmağı var,
Qayıt, kədərimin əlindən yapış.

Girək qollarına qarşılığın tək,
Bir az peşiman ol naşılığın tək,
Sevginə sonuncu yaxşılığın tək
Qayıt, kədərimin əlindən yapış.

Sevgim-Maləklər yuxusu

Bir vicdan, bir insaf gətir əlinə,
Bir savab əməli yetir əlinə.
Bil ki öz əlindir, götür əlinə,
Qayıt, kədərimin əlindən yapış.

Nəğməkar titrəyən telə tən qalıb,
Qara saçlarında bəyaz dən qalıb.
Söz var ki, əl tutmaq Əlidən qalıb;
Qayıt, kədərimin əlindən yapış.

BİTƏM KÖLGƏN DÜŞƏN YERDƏ

Məni, gəl, səsləmə hər dəm.
Dərd sinəmi deşən yerdə...
Yüküm-fikir, ünvanım - qəm,
Nə işim var o şən yerdə?!

Ötdün ruhuna sakinlə,
Qərar verdin qəlb hakimlə...
Göylərə qalxdım sevgimlə,
Həsrətimlə üzən yerdə.

Sən sirr-kitab, mənə əyan...
Necə səni oxumayam?!
Mən bir sevgi toxumuyam,
Bitəm kölgən düşən yerdə.

Orda varlığım öyülər.
Günəş sayənə əyilər.
O zaman Nəğməkar söylər:
-Yerim ən möhtəşəm yerdə!..

AXTARMA

Sən yoxsan dünyam daralıb,
Bir həzin xatirən qalıb.
Dağ başımı duman alıb,
Döşdə, yalda çən axtarma.

Sənin hər nazını çəkdim,
Sənsiz göz yaşımı tökdüm,
Səni sinəmdə gül əkdim,
Özgə bir gülşən axtarma.

Eşq nə imiş quru canda?!
Sirlər də susmuş cahanda,
Zilim batıb, sən heç yanda
Sevincim tək bəm axtarma.

Məni boğmasaydı qəhər,
Səslərdim səni birtəhər,
Nisgilin tək acı zəhər,
Vəslin kimi təm axtarma.

Ey Nəğməkar, hər an getdim,
Can köçünə sarvan getdim.
Mən sevgimə qurban getdim,
Daha məndə mən axtarma...

SƏNSİZ GÜNÜM-AYIM...

Qarşımı çixmisan təzə ildə sən.
Yenə ağlım çəşib, huş gedib, gözəl.
Bir ildə birə-min gözəlləşmişən.
Yaşının üstündən yaşı gedib, gözəl.

Sənin yoxluğundan var olduğum yox,
Bitib, bəhərlənib, bar olduğum yox,
Kimsəyə aşına, yar olduğum yox,
Sənsiz günüm, ayım boş gedib, gözəl.

Çixmisan Ay kimi, al Günəş kimi,
Uca dağ qoynunda yaşıl döş kimi,
Sən elə gəlmisən, duyub eşqimi,
Sanki yazım gəlib, qış gedib, gözəl.

Təzədən bəyənib-seçmisən, nədi?
Qızlar bulağından içmisən, nədi?
Can deyib canından keçmisən, nədi?
Sevgin Allaha da xoş gedib, gözəl.

Nəğməkar hüsnünü öyəndən bəri.
Adına nəğmələr deyəndən bəri
Bu yerə qədəmin dəyəndən bəri
Ayağın altına baş gedib, gözəl.

ÖLÜM DƏ SEVGİDİR

Dərdindən ölürəm, gəl, dodaq bütüb,
Salma qəribliyə bu sözü belə.
Təbiət çox sirri nizama düzüb-
Ölümə sevgini yaradıb kölə...

Bilməm bir baxışda hal bilə bilən
Neyçün bildiyini bildirə bilmir?!
Bir olan dünyayı ikiyə bölən
O necə sevgidir, öldürə bilmir?!

Cahildir vurulmaq hicrindən dadan;
Çox gündən, saatdan, andan olmuşuq...
Öldürən sevgidir bizi yaşadan;
Sevməyib, diriykən candan olmuşuq...

Sevgi yaşışında alışib, çağla,
Necə hissi boğub, əqli böлүرүк?!
Nə fərqi, gərdişə ya gül, ya ağla-
Biz ölüb sevirik, sevib ölüruk...

Yusif Nəğməkar

Sevib ölməyimi baxıb görməsən,
Səslə, ucalardan enim yerimə.
Mənim ölümümə könül verməsən,
Sevgim öləcəkdir mənim yerimə.

Ən soyuq nəzərdən atəş umular,
Döyünen ürəyin hənri-sevgisi.
Ölüm də sevgidir - gözlər yumular;
Ölməyən ölümdür Tanrı sevgisi.

UNUTMAĞI ÖYRƏT MƏNƏ

Eşqini odumdan çıxar,
Unutmağı öyrət mənə.
Sən, səni yadımdan çıxar,
Unutmağı öyrət mənə.

Qoşulum sərsəm yellərə,
Qayıtmayım o illərə.
Bir də düşməyim dillərə -
Unutmağı öyrət mənə.

Bir gün çıxıb getdiyin tək-
Muradına yetdiyintək,
Həsrəti öyrətdiyintək
Unutmağı öyrət mənə.

Qəsdim-qəlbimi aldatmaq;
Başımdan fikrimi atmaq.
Ən çətin dərsim-unutmaq,
Unutmağı öyrət mənə.

Neyləyim ki sən deməyim?
Mənimçün təksən-deməyim?
Sən dönəcəksən - deməyim?
Unutmağı öyrət mənə.

İlkəm, sonu da bilmirəm.
Sonam-onu da bilmirəm.
Səni unuda bilmirəm -
Unutmağı öyrət mənə.

ÜZ-ÜZƏ GƏLDİK...

Rastlaşdıq, uzaqdan tanıdım səni,
İçimdəki həsrət gülünü üzdüm...
Özgənin əlində görüb əlini,
Daha bu dünyadan əlimi üzdüm...

Demə ki, yaddaşın, zənnin o deyil,
Bir əlcim boz bulud, tutqun çənəmmiş...
Sən elə baxırsan mənə, elə bil
Yüz ilin, min ilin yadı mənəmmış...

Üz-üzə gəlmışik qəfil bir an ki...
Necə bərabərim, tənim deyilsən?!
Mənim olmasan da, buna inan ki,
İnana bilmirəm mənim deyilsən!..

Üstümə yüyürüb xəfif əsərdin,
Daha mənə sarı addım atmırsan.
Əlimi əlindən çəksəm, küsərdin,
İndi bir salamçün əl uzatmırsan.

Yusif Nəğməkar

Bizə göz qoyurlar, fikir ver barı.
Bəlkə onları da sən qınayırsan...
Mənə - "tanımadı..." -deyən dostları
Axı məndən yaxşı sən tanıyırsan!..

Eh, düşür yadıma o qış, o bahar:
Məni görmədiyin an-sənə qəfəs.
Gəlməsəm, deyərdin vacib sözün var,
Bu da mən, "gəlmışəm", sözün yoxmu bəs?!

İnad göstərərək düşmüşük üzə.
İllərin gözündə görkümüz itib.
Sevgi cəhənnəmə, bir-birimizə
Elə sevgi qədər ərkimiz itib!..

Eşqimlə, arzumla yuvalanardin,
Dönüb o günlərə gülümsəyirsən.
Məni görməyəndə havalanardin,
İndi məni görüb-kimdir? -deyirsən?!

Özgənin qolunda yol burulursan,
Ömründən burulub ötən illərə.
Saat tək təzədən sən qurulursan,
Mənsə tapınıram itən illərə...

MƏN BİR GÖZƏL GÖRMÜŞƏM

Mən bir gözəl görülmüşəm
Bakı gecələrində.
Yuxum qeybə çekilib
Onun dərdi-sərində...

Mən bir gözəl görülmüşəm;
Sanki Ay yerə düşüb.
Bəlkə ulduz şöləsi
Yazdığınış şeirə düşüb...

Unutmuşam özümü
Ədasından, şurundan.
Dünyam gözəlləşibdir
Bir dünyalıq nurundan.

Özü qədər gözəldir
İncə, zərif həyası.
Gül üzü, qədd-qaməti
Eynən Gəlin qayası.

Mən bir gözəl görülmüşəm -
Nuru nura calardı.
Onun vəfasını da
Görsəm, gözəl olardı!..

SƏNİ GÖRMƏMƏK ÜÇÜN

Səni görməmək üçün
Sanma səndən uzaqda -
Çox gendə olmalıyam,
Səni görməmək üçün
Mən səndə olmalıyam.
Necə ki, yol döngəsi
dalanı görə bilmir -
İnsan da, bax beləcə,
gözünün qarasında
olani görə bilmir.
Səndə olmaq - "korluğum",
Olmamaq - nankorluğum...
Səndə olmaq - ocağın
Altında sönən külmüş.
Axı səndə olanın
Sənə həsrəti ölmüş...
Suallarımı susdun.
Sən ötəndə dinmədim.
Döndün, arxanca baxdım,
Mən ki, səndən dönəmədim.
İndi məndən qaçmağın
dönən yolla təzədən

Səvgim-Maləklər yuxusu

elə mənə köçünmüş.
Səni də görməyəndə,
Səndemə, göz yummağım
Səni görmək üçünmüş...
Uzaq-yaxın-fərq böyük,
Həm də elə fərqi yox.
Qəmdə dəm tapmayanın
Ürəyi var, qəlbə yox...
Həsrəti bir yol yaxın,
Uzaq min kərə bildim.
Səni görməməyimi
Uzaqdan görə bildim...

ARANI XƏLVƏT ELƏ

Sənə xəlvət sözüm var,
Arani xəlvət elə.
Məndə sanma dözüm var,
Arani xəlvət elə.

Gəl, yoluna gül səpim,
Vəslin gözümə təpim.
Gül, gülüşündən öpüm,
Arani xəlvət elə.

Bəxtdir, naxışa nə var?!
Eniş-yoxuşa nə var?!
Xəlvətdən yaxşı nə var?!
Arani xəlvət elə.

Qıyma ki. sənə sevgim,
Bürünə çənə sevgim,
Aşkardı sənə sevgim,
Arani xəlvət elə.

Gəl dodaq bütz xəlvətdə,
Lap canım üz xəlvətdə.
Qalsın bu söz xəlvətdə:
Arani xəlvət elə.

TAYQA GÖZƏLİNƏ

Nə elə nazın var, nə də ki, duzun.
Baxışın bağrimin başında yara.
Raziyam, bir şirin sözümlə qızın,
Təki yat, sən məni qoyma avara.

Nəfəsim odundan aralı dayan.
Sanki ürəyimin qəm-yası düşüb.
Bu gecə mən sənə yaxın durmaram,
Adıma kişilik imzası düşüb.

Bu gecə mən sənə yaxın durmaram,
Uzaq yollarıma çən enə bilər.
Mənim xəyalıma bürünüb yatan
Sevgilim yuxudan diksinə bilər.

Sanma cənubluyam, odluyam hər an,
Dayan, qəzəbimi öpə bilməzsən.
Həsrətim o qədər güclüdür, inan,
Yel olub yanından ötə bilməzsən!

Yusif Nəğməkar

Yəqin gözlərimin qara közündən
Qəlbinin qığılçım təmənnası var.
Gözüm uzaqlara baxır, baxma sən,
Könülsüz tikənin min əmması var...

Demə ki, otaqda bir mənəm, bir sən,
İtir o gümanı sən ilim-ilim...
Niyə mən görəni görə bilmirsən?!
Axı, mənimlədir mənim sevgilim!..

Ruhumda elimin, obamın ətri,
Çox da ki, burda qu balıncım da var;
Bil ki, aramızqa qoymaqdan ötrü
Nəfsimdən kəsərli qılıncım da var!..

Bu gecə mən sənə yaxın durmaram;
Yüz işvən söndürməz bircə ahımı.
Bağışla, ay gözəl, bağışlamasan,
Allah bağışlasın bu "günahımı".

BİR DƏ SEVƏN DEYİLƏM

Bir dəfə söz demişəm:
Bir də sevən deyiləm.
Qəlbimə "döz" - demişəm,
Bir də sevən deyiləm.

Bir yanın bir də yanmaz,
Çox fəzilət, müsbət o...
Ən ağır müsibət o,
Bir də sevən deyiləm.

Məcnun sevdi - dəlilik,
Kərəm sevdi - zəlillik.
Mən sevdim - birdəfəlik,
Bir də sevən deyiləm.

Sevməyən sevgi anmaz,
Ulu eşqə inanmaz.
Bir yanın bir də yanmaz.
Bir də sevən deyiləm.

Sevgiylə doğulmuşam,
Əriyib dağ olmuşam
Mən Azad bir qulmuşam,
Bir də sevən deyiləm.

Nəğməkar hey yansa da,
Ötənləri ansa da,
Həyat təkrarlansa da,
Bir də sevən deyiləm.

KİTABIN İÇİ

Mən Vətənə oxşayıram

Çata-çatmaya	4
Bu evə oğul gərək	6
Oyuncaq mağazası	8
Atama	10
Atam addım atır	11
Ata çağrışı	14
Anamdan yadigar oxlov	16
Gizlədin anamın paltarlarını	18
Yoxa borcum var	21
Göy göl lövhələri	24
Mən vətənə oxşayıram	26
Utandım	28
Məni o günlərə qaytar, Allahım!	29
Qorxu nədir?!	30
Qaldım kağız üstə	31
Sözün kölgəsində	32
Xəbəri yox	33
Ara qalmasın	35
"Ögey" Vətən	36

Yusif Nəğməkar

Ürək nəyimə gərəkmış	38
Ayiqlığın yuxusu	39
Ruhun sonu	41
Gecə uçan quşlar	42
Tanısın	44
Sənin olmayıacaq	45
Sözümün canı	47
Ruhumun şəkli	48
Azərbaycan	51
Mənə nəğməkar deməyin	53

Unutmağı öyrət mənə

Hələ də sevirəm	56
Səndən özgəsini sevə bilmirəm	57
Ölümsüz sevdim	59
Gözəldir	60
Gözəllər vəfasız olur	61
Sənin gözəlliyyin nəyimə gərək?!	63
Səni tanıya bilmədim	65
Unut məni	67
İndi ki, gedirsən	68
Qızlar, aldatmayın oğlanları siz	70
Sevgi aparacam qəbir evinə	72
Sən məni bir daha görməyəcəksən	74

Sevgim-Mələklər yuxusu

Cadu	75
Sevgim - Mələklər yuxu	77
Ay qatar	78
Qaytarılan bilet	80
Səni necə sevim?!	82
Dəsmal ayrılıqmiş	84
Qızların ürəyi çiçəkləyəcək	85
Qayıt, kədərimin əlindən yapış	86
Bitəm kölgən düşən yerdə	88
Axtarma	89
Sənsiz günüm-ayım	90
Ölüm də sevgidir	91
Unutmağı öyrət mənə	93
Üz-üzə gəldik	95
Mən bir gözəl görmüşəm	97
Səni görməmək üçün	98
Aranı xəlvət elə	100
Tayqa gözəlinə	101
Bir də sevən deyiləm	103

Yusif Nəğməkar
(Mədətov Yusif Məhəmməd-Məhiş oğlu)

“Sevgim-Mələklər yuxusu...”

(Azərbaycan dilində, şeirlər)

Bakı “Şəms” nəşriyyatı - 2013, 112 səh.

Nəşriyyat direktoru: **Şəmsi VƏFADAR**

Kompyuter tərtibatçısı,
dizayner və texniki
redaktorlar:

Ələsgər HÜSEYNOĞLU
Kəmalə İSMAYILLI

Operatorlar: **Zərifə BAĞIROVA**
Kəmalə HACİZADƏ

Yığılmağa verilmişdir: 01.11.2013

Çapa imzalanmışdır: 12.12.2013

Kağız formatı: 70x100 1/32

Fiziki çap vərəqi: 3,5

Mətbə kağızı: № 01

Sifariş: № 005 Sayı: 1000 nüsxə

Bakı “Şəms” nəşriyyatı, Mətbuat p-r. 24,
Telefon:(99412) 510-68-49, (99412) 510-79-94
E-mail: shams-nasriyyati@mail.ru